

Brussel 31 maart 2022

Dhr. Virginijus Sinkevičius
Ccommissaris voor Milieu, oceanen en visserij
Europese Commissie

Betreft: Verzoek t.a.v. administratief onderzoek naar visserijvangstgegevens in Nederland

Geachte Eurocommissaris Sinkevičius,

Wij verzoeken de Europese Commissie Nederland op te dragen een administratief onderzoek in te stellen vis-à-vis de pelagische visserij in Nederland, overeenkomstig artikel 102, lid 2, van de EU-Verordening inzake visserijcontrole 1224/2009¹.

De doeltreffendheid van het gemeenschappelijk visserijbeleid ("GVB") hangt af van de bereidheid en het vermogen van de lidstaten om te zorgen voor een strikte en betrouwbare boekhouding van de visvangsten. Daarom voeren de inspectiediensten van DG MARE al jaren specifieke audits uit van de vangstregistratiesystemen van de lidstaten, om de volledigheid en de betrouwbaarheid van de door de marktdeelnemers gedeclareerde vangstgegevens te garanderen. Dit is van essentieel belang voor het toezicht op het gebruik van de quota en voor de rapportage van de aangelande hoeveelheden aan de Europese Commissie. Bij gebrek aan een betrouwbaar vangstregistratiesysteem met doeltreffende controles van het wegen van de vis bij aanlanding, is fraude - met inbegrip van illegale visserij en onjuiste aangiften - onvermijdelijk.

Aangezien deze fraude soms betrekking heeft op duizenden tonnen vis, ondermijnt zij de doelstelling van het bereiken van de maximale duurzame opbrengst, alsmede de beginselen van goed bestuur van het GVB. Het tast ook de geloofwaardigheid aan van de Green Deal van de Commissie en van het leiderschap van de EU in de wereldwijde strijd tegen illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij (IOO-visserij).

Hardnekkige, ernstige en systematische tekortkomingen in het Nederlandse visserijcontrolesysteem

Onze organisaties waren onlangs verheugd over het besluit van de Commissie om Nederland een met redenen omkleed advies te sturen wegens ernstige inbreuken op de visserijcontroleverordening van de EU. Het feit dat de Commissie nog andere inbreuken tegen

¹ Council Regulation (EC) No 1224/2009 of 20 November 2009 establishing a Community control system for ensuring compliance with the rules of the common fisheries policy; OJ L 343, 22.12.2009.

Nederland heeft ingeleid wegens bijvangst van walvisachtigen en de aanlandingsplicht², toont aan dat de problemen in verband met controle en handhaving in Nederland systemisch van aard en zeer ernstig zijn.

In artikelen van Nederlandse onderzoeksjournalisten begin 2021³ zijn flagrante tekortkomingen in het visserijcontrolesysteem van het land aan het licht gekomen, met name het verbijsterende feit dat slechts twee inspecteurs belast zijn met de controle van de enorme aanlandingen van de Nederlandse pelagische vloot.

Omdat wij ernstig bezorgd zijn over het feit dat zulke grote hoeveelheden vis niet naar behoren worden gewogen en gecontroleerd, hebben ClientEarth en het Low Impact Fishers of Europe ("het LIFE-platform", waarin kleinschalige vissers zijn verenigd) in juni 2021⁴ een handhavingsverzoek ingediend bij de NVWA, waarin is verzocht de controles op de betrokken marktdeelnemers in de Nederlandse havens te verscherpen.

Na ontmoetingen met de Nederlandse advocaten die ons in deze zaak vertegenwoordigen, weigerde de NVWA ons de informatie te verstrekken die nodig is om eventuele veranderingen te meten. Tot op heden zijn wij, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, van mening dat de situatie ongewijzigd blijft. Dit is zeer zorgwekkend en het voornemen van de Commissie om haar inbreukprocedure tegen Nederland voort te zetten, bevestigt onze bezorgdheid.

Wij doen een dringend beroep op de Commissie om een administratief onderzoek in te stellen in Nederland

Uit alle informatie waarover wij beschikken, blijkt dat vriestrawlers voor de pelagische visserij routinematig aanlanden in Nederlandse havens en dat de cijfers die zijn gebruikt om de aanvoeraangiften en verkoopdocumenten in te vullen, zijn gebaseerd op ongeverifieerde ramingen van de exploitanten. Dit houdt een duidelijk risico in van systematische overbevissing en mogelijk massale onderrapportage van vele duizenden tonnen pelagische vangsten gedurende tientallen jaren door vaartuigen die hun vangsten aanlanden en verkopen in Nederland, van waaruit waarschijnlijk een deel van de aanlandingen wordt uitgevoerd naar andere EU-lidstaten.

Voorts is het, wat de boekhouding van de vangsten, met inbegrip van de teruggegooiden hoeveelheden, betreft, normaliter aan de lidstaten om de verslagen over de laatste trek te evalueren en de daarin opgenomen gegevens te vergelijken met de logboekgegevens, teneinde rekening te houden met de niet-gedocumenteerde visserijsterfte. De controles op zee moeten worden gecoördineerd met de controles aan land. De verschillen tussen de logboekgegevens en de verslagen over de laatste trek kunnen tot 30 à 50 % bedragen. Dit moet worden gecontroleerd. In dit tijdperk van moderne rechtshandavingstechnologieën, waaraan alle burgers routinematig worden onderworpen, is het onaanvaardbaar dat de visserijactiviteiten van EU-vissersvaartuigen op zee zijn vrijgesteld van doeltreffende

² https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/inf_22_601(europa.eu)

³ <https://www.groene.nl/artikel/twee-inspecteurs-voor-de-totale-zee> and see also <https://www.groene.nl/artikel/ze-zijn-hard-op-weg-de-zee-leeg-te-plunderen>

⁴ <https://www.clientearth.org/latest/press-office/press/legal-challenge-in-the-netherlands-to-close-open-door-for-illegal-fishing/>

elektronische CCTV-controle-instrumenten. Dergelijke maatregelen zouden zorgen voor handhaving en verantwoordingsplicht met betrekking tot het teruggooiverbod, de bijvangst van walvisachtigen en vele andere vormen van illegaal visserijgedrag.

Het recente feit dat de Litouwse trawler FV Margiris, die onder Nederlandse begunstiging vist, op grote schaal illegaal blauwe wijting zou hebben teruggegooid, dat dankzij het werk van een internationale organisatie aan het licht is gekomen en waarvan in de internationale pers uitvoerig verslag is gedaan, bewijst eens te meer dat deze vaartuigen dringend intensiever moeten worden gecontroleerd, zowel op zee als bij het aanlanden.

Wij roepen de Commissie dringend op Nederland op te dragen actie te ondernemen naar aanleiding van de hierboven beschreven onregelmatigheden, door overeenkomstig artikel 102, lid 2, van de Controleverordening, een administratief onderzoek in te stellen, om zodoende de werkelijke hoeveelheden vast te stellen die sinds 2010 door pelagische vriestrawlers van Nederlandse eigenaars in Nederland en elders zijn aangeland. Dit is de enige manier om de situatie te verhelpen en tegelijkertijd volledig licht te werpen op de omvang van de fraude die vermoedelijk al verscheidene jaren aan de gang is. De Commissie beschikt niet over de middelen om dit zelf te doen, evenmin als maatschappelijke organisaties zoals de onze. Alleen de Nederlandse autoriteiten hebben de capaciteit en het mandaat - en, naar onze mening, de plicht - om deze zaak tot op de bodem uit te zoeken.

Als precedent heeft de Commissie een soortgelijk onderzoek ingesteld in Ierland, nadat zij onregelmatigheden had vastgesteld met betrekking tot het wegen en registreren van de aanvoer van kleine pelagische vangsten.

Wij zijn van mening dat een dergelijk onderzoek noodzakelijk is om gelijke voorwaarden te scheppen voor alle vissers en om de gelijke behandeling van de lidstaten te waarborgen. Het is ook van essentieel belang om de aanhoudende overbevissing van onze pelagische bestanden te beteugelen en om mogelijk quota terug te betalen en de nodige kortingen op toekomstige vangstmogelijkheden toe te passen om eerdere overbevissing te compenseren. In het kader van een dergelijk administratief onderzoek moet ook worden nagegaan welke hoeveelheden daadwerkelijk zijn aangeland en verkocht door vaartuigen die in Nederlandse handen zijn en in derde landen vissen. De vangstmogelijkheden waarover vissersvaartuigen van de Unie beschikken die in wateren van derde landen actief zijn op grond van de bepalingen van partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij, worden bijvoorbeeld gefinancierd door de Europese belastingbetaler, die recht heeft op meer transparantie over de marktdeelnemers van de Europese Unie in het kader van de internationale strijd tegen IOO-visserij.

Het is absoluut noodzakelijk dat alle lidstaten en alle vissers in Europa eerlijk worden behandeld om een "nalevingscultuur" tot stand te brengen

Dit verzoek is des te noodzakelijker gezien de lopende herziening van de controleverordening.

Het zal niet mogelijk zijn vooruitgang te boeken met een verordening die oproept tot een uniforme toepassing van de regels wanneer sommige lidstaten er spectaculair niet in slagen een doeltreffend controlesysteem op te zetten ondanks het feit dat de verordening 13 jaar

geleden werd goedgekeurd. Bovendien is het niet mogelijk gelijke voorwaarden te creëren als kleinschalige vissers in EU-wateren aan strenge controles worden onderworpen, terwijl sommige lidstaten er nog steeds niet in slagen grotere vissersvaartuigen van invloedrijke marktdeelnemers naar behoren te controleren.

Dit administratief onderzoek zou een positief signaal zijn voor alle lidstaten die serieus werk maken van de bestrijding van IOO-visserij. Het zou ook een gelijke behandeling garanderen van lidstaten als Spanje of Ierland, die al geruime tijd te maken hebben met de terugbetaling van quota voor kleine pelagische soorten. Het zou ook de internationale gemeenschap het sterke engagement tonen van de Europese Commissie tonen om IOO-visserijpraktijken die in de Unie endemisch zijn, uit te roeien, als ook de vastberadenheid van de Commissie om uitvoering te geven aan de beginselen die zijn uiteengezet in de Biodiversiteit en Farm to Fork strategieën.

Om gelijke voorwaarden voor alle vissers te creëren, moeten voorschriften in de hele sector op gelijke wijze worden toegepast, vooral als de voorschriften voor vangstrapportage worden uitgebreid naar de hele vloot. Dit betekent dat de controle moet worden verbeterd om ervoor te zorgen dat de vloot die het meest destructief is voor de ecosystemen, wordt gevolgd en gecontroleerd zoals het hoort. Het instellen van een administratief onderzoek in Nederland zal het signaal afgeven dat dezelfde regels met dezelfde kracht gelden voor de hele Europese vloot.

De kleinschalige visserij is een sector die goed is voor 50% van de banen op zee. Uit tal van getuigenissen van de kleinschalige vissers die deze brief steunen, blijkt dat de hierboven beschreven ongelijke behandeling nefast is voor een gedeelde hulpbron, voor eerlijke concurrentie en voor vele banen in de Europese visserijsector - dezelfde banen van mensen die van dit beroep houden, die hun erfgoed in stand houden en die het eerst in ons opkomen als we aan de visserijsector denken.

In deze moderne tijd van transparantie en verantwoordingsplicht mogen we niet langer toestaan dat een lidstaat de reputatie en de geloofwaardigheid van de Europese Unie en haar regels op het spel zet - in de ogen van onze vissers, maar ook in de ogen van de Europese burgers en onze externe partners.

Adam Weiss

Head of Ocean, ClientEarth

Brian O'Riordan

Deputy Director, LIFE